

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/68/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200618
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012200618.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Plavebnej spoločnosti Viničky, s.r.o., so sídlom vo Viničkách 80, proti žalovanému Daňovému úradu Košice, so sídlom v Košiciach, Rozvojová 2, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 3. apríla 2012, č. 9818301/1/756606/2012, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. februára 2013, č.k. 7S/90/2012-103, a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2013, č. k. 7S/90/2012-131 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Rozsudkom zo 6. februára 2013, č.k. 7S/90/2012-103 Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 3. apríla 2012, č. 9818301/1/756606/2012. Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 29 ods. 1 zákona č. 563/2003 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) nevyhovел žiadosti žalobkyne ako platiteľky dane z pridanej hodnoty z 1.marca 2012 o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru z 24. augusta 2011, č. 738/230/21245/11/Bac.

Rozhodnutie žalovaného vyhodnotil krajský súd ako zákonné, odôvodnené v súlade s § 29 ods. 1 a § 63 ods. 5 daňového poriadku. Mal za nesporné, že žalobkyňa nesplnila dva zo zákonných predpokladov pre odpustenie zmeškania lehoty, a preto nebolo podľa krajského súdu nevyhnutné, aby posudzoval dôvodnosť dôvodu zmeškania lehoty v zmysle § 29 ods. 1 daňového poriadku.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a neúspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Uznesením z 20. mája 2013, č.k. 7S/90/2012-131 krajský súd rozhodol o návrhu žalobkyne na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov (§ 138 ods. 1 OSP) tak, že oslobodenie od súdnych poplatkov jej

nepriznal. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, keď na výzvu súdu o predloženie riadne vyplneného tlačíva pre dokladovanie pomerov účastníka konania pri návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov (č.l. 129; riadne doručené vtedajšej právnej zástupkyňi žalovanej JUDr. Martine Gombosovej 17. apríla 2013) v ustanovenej 10-dňovej lehote žalobkyňa nereagovala.

Proti obom citovaným rozhodnutiam krajského súdu podala v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolania žalobkyňa.

Odvolaním doručeným krajskému súdu osobne 8. marca 2013 žiadala zmenu rozsudku krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bude zrušené a vec mu vrátená na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Svoje odvolanie žalobkyňa odôvodnila tvrdením inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ OSP), ďalej tým, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP), pričom jeho rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

Odvolaním doručeným krajskému súdu osobne 13. júna 2013 sa žalobkyňa domáhala zmeny uznesenia, ktorým krajský súd rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov tak, aby jej toto bolo v plnom rozsahu priznané. Mala za to, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. c/ a f/ OSP). Uviedla, že v prejednávanej veci sa nejedná o zjavne bezúspešné uplatnenie práva, pričom sú tu okolnosti, ktoré žalobkyňi znemožňujú súdny poplatok uhradiť. Tieto spočívajú najmä v blokovaní majetku a financií spoločností prepojených s p. F. V. v súvislosti s daňovými konaniami, kde už v 190 prípadoch boli rozhodnutia správcu dane pre nezákonnosť zrušené.

Vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne voči rozsudku krajského súdu žalovaný vyslovil, že má za to, že krajský súd dospel k správne právnemu záveru, kedy skonštatoval súlad napadnutého rozhodnutia a postupu jemu predchádzajúcemu so zákonom. Vyjadril sa tiež k jednotlivým námietkam žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) prejednal vec nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre konanie o odvolaní proti uzneseniu krajského súdu a je namieste osvolacie konanie zastaviť.

Najvyšší súd skúmajúc podmienky konania o odvolaní, zistil, že podaním adresovaným Krajskému súdu v Košiciach, doručeným mu 17. júna 2013 JUDr. Martina Gombosová, advokátka so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, oznámila súdu zánik plnomocenstva udeleného jej na zastupovanie žalobkyne v konaní na základe dohody o zániku plných mocí a skončení zastupovania v súdnych konaniach pred Krajským súdom v Košiciach zo 14. júna 2013 (na najvyššom súde sa to týkalo tiež napr. konania vedeného pod sp.zn. 5Sžf/37/2014).

Zistiť túto skutočnosť najvyšší súd výzvou z 11. júna 2014 vyzval žalobkyňu, aby v súlade s § 250a OSP, § 24 a nasl. OSP a § 28 ods. 1 OSP obratom predložila originál plnomocenstva na zastupovanie v súdnom konaní. Súčasne ju poučil o následkoch nepreukázania zastúpenia v zmysle § 250a OSP, ktorým je zastavenie konania (§ 250d ods. 3 OSP). Výzvu žalobkyňa riadne prevzala 20. júna 2014.

Podľa § 250a OSP, žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 veta prvá OSP, súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Žalobkyňa napriek riadne doručenej výzve a poučeniu do dnešného dňa nepreukázala zastúpenie advokátom, resp. iný spôsob splnenia požiadavky § 250a OSP, ani neoznámila, že by bola požiadala Centrum právnej pomoci o priznanie nároku v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Vec prejednávaná tu najvyšším súdom v odvolacom konaní nie je vecou podľa § 250a časť vety za bodkočiarkou OSP, na ktoré vzťahuje výnimka zo zákonnej požiadavky povinného zastúpenia advokátom.

S ohľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd nemohol pristúpiť k vecnému vybaveniu odvolaní žalobkyne, ale musel pre nesplnenie zákonom ustanovenej podmienky pre konanie v správnom súdnictve odvolacie konanie zastaviť (§ 250a OSP, § 250d ods. 3 OSP; § 103 a § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože toto konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.